

Sprawa C-533/08

TNT Express Nederland BV

przeciwko

AXA Versicherung AG

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Hoge Raad der Nederlanden)

Współpraca sądowa w sprawach cywilnych i handlowych — Jurysdykcja
i uznawanie orzeczeń sądowych oraz ich wykonywanie — Rozporządzenie (WE)
nr 44/2001 — Artykuł 71 — Konwencje zawarte przez państwa członkowskie
w sprawach szczególnych — Konwencja o umowie międzynarodowego przewozu
drogowego towarów (CMR)

Opinia rzecznika generalnego J. Kokott przedstawiona w dniu 28 stycznia
2010 r. I - 4110
Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 4 maja 2010 r. I - 4137

Streszczenie wyroku

1. *Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Jurysdykcja i wykonywanie orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie nr 44/2001 — Stosunek do konwencji dotyczących spraw szczególnych — Konwencja o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów*
(rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001, motywy 6, 11, 12, 15–17, art. 71)
2. *Pytania prejudycjalne — Właściwość Trybunału — Granice — Konwencja międzynarodowa niewiążąca Wspólnoty — Konwencja o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów*
(art. 267 TFUE; rozporządzenie Rady nr 44/2001, art. 71)

1. Artykuł 71 rozporządzenia nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że mają zastosowanie postanowienia dotyczące jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania przewidziane w konwencji dotyczącej spraw szczególnych, takie jak zasada zawisłości sporu określona w art. 31 ust. 2 konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR) sporządzonej w Genewie w dniu 19 maja 1956 r., zmienionej protokołem sporządzonym w Genewie w dniu 5 lipca 1978 r., i zasada dotycząca wykonalności określona w art. 31 ust. 3 tej konwencji, pod warunkiem że są w wysokim stopniu przewidywalne, ułatwiają prawidłowy wymiar sprawiedliwości i umożliwiają uniknięcie tak dalece, jak to jest tylko możliwe, ryzyka równoległych postępowań oraz zapewniają, na warunkach co najmniej równie korzystnych jak te przewidziane przez wspomniane rozporządzenie, swobodny przepływ orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych oraz wzajemne zaufanie w wymiar sprawiedliwości w ramach Unii (*favor executionis*).

O ile bowiem art. 71 rozporządzenia nr 44/2001 zmierza do poszanowania przepisów, które zostały ustanowione w konwencji szczególnej przy uwzględnieniu szczególnych właściwości danej dziedziny, o tyle stosowanie tych przepisów nie może naruszać wyżej wymienionych zasad, które leżą u podstaw współpracy sądowej w sprawach cywilnych

i handlowych w ramach Unii i których poszanowanie jest niezbędne dla należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego, który stanowi *ratio legis* rozporządzenia nr 44/2001. Skutkiem art. 71 tego rozporządzenia nie może być bowiem sprzeczność z zasadami leżącymi u podstaw prawodawstwa, którego część stanowi. Z tego względu w dziedzinie objętej tym rozporządzeniem – takiej jak drogowy przewóz towarów – stosowanie przepisów konwencji szczególnej – takiej jak CMR – nie może mieć miejsca, jeżeli prowadzi do rezultatów mniej korzystnych dla należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego niż te, które wynikają z przepisów wspomnianego rozporządzenia.

(por. pkt 48–51, 56; pkt 1 sentencji)

2. Trybunał Sprawiedliwości nie posiada kompetencji do dokonania wykładni art. 31 konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR) sporządzonej w Genewie w dniu 19 maja 1956 r., zmienionej protokołem sporządzonym w Genewie w dniu 5 lipca 1978 r. W istocie tylko gdy i w zakresie, w jakim Unia przejęła kompetencje wykonywane uprzednio przez państwa członkowskie w dziedzinie stosowania konwencji międzynarodowej niezawartej

przez Unię i w konsekwencji postanowienia tej konwencji mają wiążący skutek dla Unii, Trybunał posiada kompetencję do dokonania wykładni takiej konwencji. Jednakże nie można stwierdzić, że przepisy dotyczące jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania przewidziane przez CMR wiążą Unię. Przeciwnie, z wykładni art. 71 rozporządzenia nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych

i handlowych wynika, że te postanowienia mogą być stosowane w ramach Unii wyłącznie z poszanowaniem zasad leżących u podstaw wspomnianego rozporządzenia.

(por. pkt 62, 63; pkt 2 sentencji)